vastaan voimaan saattaa 8-tunnin työpäivälain ja kunnallislain.

Porvarillisen senaatin täytyi erota.

Samassa eduskunnan istunnossa, jossa Suomen valtalaki hyväksyttiin, ilmoitti porvarillinen senaatti, jonka puheenjohtajana oli Setälä, eroavansa. Porvarilliset edustajat eduskunnassa selittivät, että ne puolueet, jotka pakottivat valtalain ja muiden lakien hyväksyminen — sosialidemokraatit ja maalaisliittolaiset — saavat muodostaa senaatin. Lakossa oleva työväestö vaati puhtaasti punaista, sosialidemokraattista senaattia. Hallituksen muodostamisesta ei oltu kuitenkaan päätetty vielä marraskuun 20 päivänä, jolta päivältä meille on saapunut viimeinen Suomen lehti. Yleislakko oli silloin tosin loppumaisillaan. Tosin tällöinkin vielä huomattava osa työväestöstä vastusti lakon lopettamista ennenkuin hallitus on varmasti muodostettu ja kaikki toisetkin asiat järjestetty työläisten vaatimuksien mukaisesti.

Luonnollisesti Suomessa on sen jälkeen hallitus muodostettu, mutta me emme tällä hetkellä vielä tunne ketä hallituksessa on. Tänne saapuneiden myöhäisempien sähkösanomien mukaan Suomen eduskunta on päättänyt muodostaa tasavallan, jolle olisi valittava presidentti. Samoin me tiedämme, että Venäjän nykyinen hallitus on taipuvainen myöntämään Suomelle täydellisen riippumattomuuden. Suomen hallitus pyytää nyt ulkovaltoja tunnustamaan sen itsenäisyyden ja riippumattomuuden Venäjästä. Kuten olemme kertoneet ovat useat valtakunnat jo tunnustaneetkin Suomen itsenäisyyden, niiden joukossa Ruotsi, Saksa ja Ranska. Piakkoin odotetaan Yhdysvaltain ja muitten suurvaltain antavan tunnustuksensa Suomen tasavallalle.

Edustaja Kuusinen harvainvallan perustamisesta.

Kun porvariston luoma suunnitelma: kolmi-henkisen harvainvallan (direktokraatin) perustamishanke oli keskusteltavana eduskunnassa, lausui sos.-dem. edustaja Kuusinen siitä pitämässään huomattavassa puheessa seuraavaa:

"Ensi kerran on Venäjällä vallassa sellainen hallitus, joka todella on kansan täyden itsemääräämisoikeuden kannalla. Senhän te tiedätte. Ei teidän tarvitse tietysti odottaa, että se ilman muuta työntää tänne itsenäisyyden, jollei sillä ole mitään takeita siitä, ettei se itsenäinen Suomi heti seuraavana päivänä lahjan saatuaan iske puukolla Venäjän vallankumouksen selkään... Siitä sillä täytyy olla takeet ja täydet takeet. Jos tulee aselepo, jota Venäjän nykyinen hallitus tahtoo ja jota se on ehdottanut, selventää se asemaa tässä koko joukon, mutta ellei sitä tule, niin minä luulisin, että olisi kaikkien tai ison osan ainakin tässä maassa nyt syytä vähän tarkistaa kantaansa eräässä asiassa, mennä sydämeensä ja kysyä, että onko nytkin vielä, kun Venäjällä on vallassa hallitus, joka on Suomen riippumattomuuden kannalla, onko nytkin vielä syytä ja isänmaallinen velvollisuus täällä siinä tapauksessa, että saksalaisten maihinnousu tapahtuisi, avustaa saksalaisia. Tuskin. Ei. Nyt voi Suomen kansan itsenäisyyden toivo tulla toisellakin tavalla täytetyksi ja varmemmin. Mutta, kuten sanoin, niin täällä täytyisi Suomen kansan sen vallan, jolla täällä on korkein valtiovalta, voida antaa myös Venäjän hallitukselle takeita siitä, että Suomi ei suinkaan pelaa epärehellistä peliä. Tehän ehkä lohdutatte itseänne sillä, kaikkein enimmin oikeistossa olevat, että bolshevikeilla on nyt valta käsissä, mutta, kuten herra Schybergson on nyt täällä lohduttanut, se ei pysy niillä kauvan. Se luisuu pois niitten käsistä piankin. Me emme sitä tiedä. Jos niin kävisi, että se jonkun ajan perästä joutuisi pois bolshevikien käsistä, eikö olisi sitä suurempi syy nyt juuri saada täällä jonkunlainen käytännöllinen tulos aikaan, että päästäisiin täällä itsenäisesti toimimaan. Me emme voi taata sitä, että nykyinen hallitus Venäjällä voi kauan pysyä pystyssä. Me toivomme sitä. Täällä vasemmalla me luulemme kaikkien toivovan sitä, me ihailemme Venäjän bolshevikeja. Ne ovat sankarillisesti ajaneet Venäjän vallankumouksen asiaa, eikä vain Venäjän vallankumouksen asiaa, vaan koko Europan vallankumouksen asiaa. Me toivomme, että se leviäisi, se punainen kukko sieltä myöskin Saksaan, että tulisi yleinen Europan palo, mutta me emme voi siihen vaikuttaa. Ehkei siten käy. Mutta jos täällä sillä aikaa kun bolshevikit ovat Venäjällä vallassa, syntyy se tila, jota sanotaan anarkiaksi, niin mikä sitten on edessä? Anarkia! Tiedättekö mitä se on? Se on sitä, että täällä tapetaan ihmisiä, vaikka jokainen ihmishenki olisi liian kallis, jotta se uhrattaisiin minkään keinottelutarkotuksen hyväksi. Täällä maalla palaa kartanoita pian. Epätoivo sellaista synnyttää, ei siihen tarvita sosialistista kiihotusta yhtään. Mutta jos täällä semmoinen tila syntyy, ja nämä viikot siinä tilassa menevät, niin jos sitten nousee Venäjällä jokin kasakka-atamani, luuletteko te, että se silloin säästää sitä teidän 3-miehistä joukkoanne, jos se silloin teidän vallassanne on."

Suomen punainen senaatti.

Yhtenä Suomen työväen päävaatimuksena marraskuun vallankumouksessa oli puhtaasti sosialistisen hallituksen muodostaminen. Tähän vaatimukseen oltiinkin pakotetut suostumaan eduskunnassa. Sen jälkeen muodostettiin seuraavista henkilöistä sosialistinen senaatti:

Oskari Tokoi, Yrjö E. Sirola, Edw. Gylling, Sulo Vuolijoki, Julius Ailio, J. Paasikivi, Väinö Jokinen, Yrjö Mäkelin, J. Lumivuokko, O. W. Kuusinen ja E. Huttunen.

SUOMEN SOSIALIDEMOKRATINEN PUOLUE SAA LAHJAN.

Herrat V. Tolska ja D. Cajander ovat sos. dem. puolueelle lahjoittaneet puoli miljoonaa markkaa — 10,000 osakkeen muodossa — eräässä yhtiössä, joka tulee käyttämään viimemainitun aikoinaan mainittua keksintoa, sekä sitäpaitsi 1 markan kultakin sadalta kilolta tehtaan tulevaa tuotantoa. Lahjoitus lankee, kuten sanottu, sos-dem. puolueelle, mutta jos puolue tulevaisuudessa ehkä hajautuisi, muuttaisi nimeään tai vähenisi, sille maan työväenpuolueelle, joka on suurin silloin, kun osuus on nostettavissa. Herrat Tolska ja Cajander, sanotaan lahjoituskirjassa, ovat tällä tavoin tahtoneet ilmaista tunnustuksensa siitä, että "Työmies"-lehti aikoinaan ymmärtämyksellä suhtautui herra Cajanderin yrityksiin saada patentti keksinnölleen sekä osaltaan avusti "paljastamaan teollisuushallituksen laatuaan ainoata juonittelua, porvarillisten lehtien pysyttäytyessä välinpitämättöminä tai puhuessa pilkallisin sanoin keksinnöstä, siten välillisesti tukien teollisuushallitusta." Keksintö koskee lannoitusaineen valmistamista kivestä.

Rauman satama liikenteelle.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Jan. 21, 1918, as required by the Act of Congress of Oct. 15th, 1917.)

Lontoo, tammik. 12 p.—Haaparannasta tiedotetaan Morning Postille Tukholman kautta, että amiraali Selenoy on sähköttänyt Riiasta Helsingissä oleville laivastoviranomaisille, että Brest-Litovskissa on tehty sopimus Rauman sataman avaamisesta liikenteelle. Venäläiset ja saksalaiset ovat myös sopineet siitä, että kaikki Itämeren satamat avataan liikenteelle.

Ahvenanmaata koetetaan saada Ruotsille.

Tukholma, tammik. 11 p.—Sanomalehti Dageblad kertoo Ahvenanmaan asukkaitten puolesta tehdyn anomuksen, että Ahvenanmaan saaristo jälleen yhdistettäisiin Ruotsiin.

Anomus on jätetty Suomen hallitukselle.

Taipaleelle lähtiessä

Minulla kun on tehnyt masiinaa mieli jo pitkän aikaa, ja kun sitä tuntuu olevan mahdoton muutoin saada kuin varastamalla, tai jos joku lahjottaisi, ja kun ne lahjaksi saadut eivät useinkaan ole uusia, vaan käyttökunnottomia "joukkimiehellekin" kelpaamatonta tavaraa, niin tein itseni kanssa yhteisen päätöksen että: koska Toverin johtokunta on nyt aikeissa jakaa palkintoina kirjotuskilpailusta kolme masiinaa, nimittäin: kaksi "fonikräftiä" ja yhden "stenokraffarin" eli jonkun senlaisen "taipraitarin", niin nyt Risto ja Rytkönen ja minä yritämme yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta suoralla toiminnalla kaapata niistä kolmesta masiinasta sen, johon on kynteni syyhynyt jo niin kauan. Ja se on se "taipraiteri". Näin alkajaisiksi kerron elämäni ajasta sen —

Kun minusta oli tulla pelimanni! Miksikäkö siitä?

No kun siellä Toverin pääkaupungissa se Mäkirinteen kaima puuhaa perustaa "penikka-päntiä", niin se se oli joka johdatti mieleeni ajan, kun O—n pitäjän opettaja hakkasi tahtipuikon avulla minullekin B-kornetista c-d-e-tä kalloon.

Ui-jui, mutta se oli aikaa. Piti puhaltaa, että silmäin luuli päästä ulos muljahtavan, ja posket sitten —! Mahtaisivatkoban ne enää venyä niin pullolleen, jos oikein yrittäisin. Pahasti epäilen.

Meitä poikaklupuja oli useampia pelimanninopissa. En enää muista varmasti kuinka monta meitä oli kaikkiaan, mutta sen muistan, että minulla ja Es-kornetin puhaltajalla ei tahtonut kaiketi oikein asiat sopia yhteen. Kotimatkalla oli aivan tavallinen asia meidän kesken, että ennen eroa koettelimme C-skaalaa sovitella toistemme aivoihin korneteilla pääluun läpi.

Torvet olivat vanhanaikaista jykevää tekoa, joten ne eivät pikku kolahduksista säikkyneet.

Siitä on nyt aikaa lähimaille 25 vuotta, kun näitä aakkosia opettelimme. O—n pitäjässä oli nuorisoseura toiminnassa, jonka omaisuutta torvetkin olivat. Seuran toimesta oli jo ennen ollut soittokunta toiminnassa, vaan se oli nukahtanut soittajien puutteessa; pelimannit kuin olivat olleet tuollaisia naimaijässä olevia miehiä, ja jotkut jo naimisissakin ja kun niistä yksinäisistäkin oli osa ottanut "isännän" talouttaan hoitamaan niin se "isäntä" oli lopettanut iltajuoksut. Siinä se sitten oli se vika, että poikasista meinattiin koulata nuorisoseuralle ohjelman jalostuttajia, sillä niistähän ei ollut pelkoa, että ne akan tähden kuittaisivat.

Koululla kun sitten oli turuuteltu aikaisesta syksystä laskiaiseen asti, niin jo uskalsi opettaja lähteä taitoamme näyttämään seuran laskiaisillanviettoon.

Niin kuin jo sanoin, meitä oli liuta poikasia, ainoastaan yksi oli kerennyt parta-ikään asti paitsi opettajaa, joka soitti passoa.

Jos meille lapsille oli "sanalle" vienti ollut ankaraa, niin sille partasuulle se oli ollut hepreaa. Mies riepu hikoili kaiket illat opettajan kanssa ja yksinään, päästäkseen kuusalle taiteesta. Kun muiden torvet olivat ääneti, niin se partasuu — sanokaamme häntä Pekaksi — päästeli ääniä mitä kuluikin, mutta kun yhteen piti soittaa, niin Pekka puhalteli jokaisen torven kanssa samoja nuotteja vuoron perään. Hän oli mahdotomuus, ja sen hän tiesikin, mutta yritti vaan. Monta lystiä hänellä pidettiin, mutta ei osannut suuttua.

Kun sinne iltamaan piti sitten lähteä, niin opettaja oli vähän kahden vaiheilla ottaako Pekkaa joukkoon tai ei. Hän oli niin tavattoman surkean murheellisen näköinen. Näinkö piti käydäkin sen kovan hikoilun perästä, näytti hän miettivän. Sääliksi pakkasi meille käymään Pekka parka. Pyysimme opettajalta, että otetaan Pekka joukkoon, pilaisihan se kaikkien lystin jos hän pois jätettäisiin, (niin olisi tehnytkin).

No lupasihan se opettaja vihdoinkin. Tulkoon sitten, sanoi, mutta muista että et saa puhaltaa ollenkaan. Joukossa saat istua.

— — — — —

— Otetaampa pojat nyt ensiksi Maamme laulu, sanoi johtajamme mahtipontisesti, samalla luoden merkitsevän katseen Pekkaan.

Kun oltiin valmiina torvet huulilla alkamaan, nosti Pekkakin torven huulilleen — — —. Johtajamme oli toki selin yleisöön, joten eivät nähneet sitä naaman väärennystä jonka opettaja esitti meille. Tarkotus oli se näyttää Pekalle, mutta hän ei sitä nähnyt, sillä hänellä oli silmät Maamme-laulussa. Nyt ei ollut aikaa enään neuvotella, vaan päräytimme tulemaan niin hyvin kuin voimme kauhultamme.

Soittaessani sain vilkaistuksi Pekkaan, että mitä hän hommaa, kun ei ääntä kuulukaan. Sitä ei minun olisi kumminkaan pitänyt tehdä, sillä pyrskähdin nauramaan. Pekka pullisteli naamaansa mitä kauheammin, ja sormitti instrumenttiaan niin joutuin kuin suuret sormet kerkesivät, ääntäkään ei kuulunut torvesta.

Kun saimme väliaikaa, niin tiedustelimme Pekalta, miksi ei hän ääneensä pelannut?

En halunnut sotkea hyvää kappaletta, mutta en halunnut istua koristuksenakaan, joten päätin narrata ihmisiä ja itseäni. Eiväthän ne ymmärrä eivätkä kuule pelaavatko kaikki eli ei, tuumaili hän.

Pekka oli pelastanut meidän kunniamme ja kohottanut omaansa. Hän tunsi heikkoutensa, mutta ei halunnut tunnustaa yleisölle. Kekseliäisyytensä palkinnoksi sai hän opettajalta piipun ja tupakkamassin.

Soittelimme useissa iltamissa ohjelman jatkoksi ja vieläpä kevätpuoleen jonkun kerran tansseissakin, kun sitten minun piti muuttaa pois paikkakunnalta vanhempieni matkassa.

Oli kulunut kahdeksan vuotta lädöstäni, kun taasen kulkeusin O—n pitäjään, tällä kerralla yksinäni. Äitini oli kuollut tällä ajalla, joka tapaus hajotti vanhemmat lapsista mailmalle, niin kuin usein käy työläisten lapsille.

Olin viettänyt ehkä hupaisimmat ajat nuoruuteni vuosista O—n kylällä, joka ikäänkuin vaiston avulla veti minut sinne takaisin mieheksi varttuttuani. Siellä tunsin parhaita ikäisiäni poikia ja tyttöjä, ja näitten uudelleen tapaaminen se ajoi ajatukseni teoksi.

Saavuin sinne syksyllä, ja onneksi sain työpaikan heti samana päivänä eräästä isosta, hiljan perustetusta sysiyhtiöstä.

Kun sitten olin vielä kortteerin saanut vanhalta tuttavaperheeltä, läksin tapaamaan entistä Ess-kornetin soittajaa, KalleH—ta.

— No herrajesta, tulit kuin taivaasta, sinua juuri tarvitsemme. Meillä on taasen soittokunta alulla, vaan ei ole sinun torveesi vielä miestä, otathan vanhan pelivärkin rääkätäksesi? ei tapella enään, riemuitsi Kalle.

— Joo, otan, yhdellä ehdolla ja se on — että jos tapella pitää niin tapellaan yhdestäpuolen. Suostutko?

— Suostun, suostun, tuossa on toverin käsi, veli, no lähdetäämpäs istumaan.

— Mistä sinä tulet? Missä olet ollut nämät 8 pitkää vuotta? Mitä sinulle kuuluu? uteli Kalle, etten tiennyt mihin ensin vastaisin.

Kun oli selvitelty tapahtumista molemmin puolin, niin erotessamme vielä piti luvata, että tulen huomenillalla harjotuksiin apteekkiin.

Olin saanut vanhan opinalun uudistettavakseni, vaikka olin jo sen kahdeksan vuoden aikana menettänyt kaiken toivonikin enään koskaan pelimanniksi "pääsemisestä.

Tällä kerralla oli meillä johtajana entinen Oulun pataljoonan soittaja, siis ammattimies. Nyt opeteltiinkin tarkemmin ja todellisella halulla. Ei ollut enään sitä poikamaista vikuroimisen vikaa kenessäkään, olimmehan kaikin miehiä.

Apteekkarilla oli joka ilta harjotuksissa pitkä pullo jotakin myrkkyä, josta vedellä sekotettuna saatiin oivat naukut kielen ja huulien notkistukseksi. (Se pelimanni ei ollut mikään mies joka ei osannut ryypätä, se kuului taiteeseen.).

Kun harjottelujen tulokset olivat kokolailla tyydyttäviä johtajankin mielestä, niin ruvettiin tuumailemaan parempien torvien hankkimisesta. Siihen olisi tarvittu varoja viitisen sataa markkaa. Mistähän se saataisiin?

— Pidetään tanssit aluksi, ehdotti johtajamme!

— E-ei se kelpaa, venytteli pillerimestari, (herrasmies) mutta kuulkaas, minäpä otan asian huostaani, luulen saavani kylän herrat innostumaan tuumaan. Kyllä ne torvet saadaan.

Seuraavissa harjotuksissa asemalla, toi itse herra asemapäällikkö kaksi pulloa "kolmitähtistä" pöytään ja sanoi että, nyt pojat otetaan uusien torvien harjaisia, ne ovat jo tilattu. "Minä olen ne tilannut", kehui — hävitön.

Harjakaisiahan niitä sitten tuli niin paljon, että nuotit pakkasivat tanssimaan ilman soittoa, kun vihdoinkin saimme määräyksen töräyttää "Ylioppilas"-marssin juhlan kunniaksi.

Marssia soittaessamme tulvi kylän hienostoa asemasali aivan täyteen.

Meille oli laitettu "surprais"-paarti ja tanssit torvien hyväksi.

Turuuttelimme koko yön, sillä olihan harjakaiset tehneet tehtävänsä, ja kun näimme herrojen kesken kerättävän kolehtia torvien maksuksi joka tuotti jonkunverran yli 300 markkaa, niin sehän se innostusta vielä pönkitti.

Siihen aikaan ei ollut vielä käytännössä, varsinkaan maaseutusoittokunnissa klarinetteja, vaan Ess-kornetti täytti sen tehtävää. Se oli hirveän raskas puhallettava pitemmälle, joten meillä oli kaksi Ess'in soittajaa. Aamupuolella yötä katosi toinen Ess'in mies, kaimani. Kun saimme lomaa, niin läksimme hakemaan häntä. Löytyikinhän se.

Tavarahuoneen takana oli pitkällään ravausekaisessa lumessa "pukkia nylkemässä". Hän oli saanut liiaksi harjakaisia.

Tällaisia "harjotuksia" oli tuhka tiheään uusien torvien tultua. Muistan kun kerrankin tultiin apteekista harjotuksista, ja pistäydyttiin neljään pekkaan Kallen asunnolle lämmittelemään, niin kaimapoika lämpesi kait liiaksi, koska poukkoili jokaisen nissa niin kauan, kuin kannoimme hänet lumihankeen jäähtymään.

Soittajissa oli taasen akankin miehiä. Minäkin olin tehnyt kaupat heti miten saavuttuani paikkakunnalle. Nämät emännät pakkasivat nurisemaan vastoin vanhanmaan lakeja, jotka kuuluivat että: vaimon on miehellensä oltava alamainen kaikessa, niinkuin Saara oli Abrahamille kuuliainen. Emännät nurisivat, kuin meillä tahtoi useinkin mennä harjotuksissa koko yö.

Nurinain lopettamiseksi päätimme sitten kerran, että pidetään kekkerit oikeen omin nimiimme, johon ei huolita apteekkariakaan, vaan ainoastaan me työjuhdat ja meidän vaimot, ja jolla ei sellaista vielä ole, se tuokoon hellun muassaan. Ja koska herratkin ruukasivat karvasta hörkkiä itsensä ylläpitämiseksi, niin saadaanhan sitä mekin.

Niin sitten tilattiin aivan Helsingistä asti 10 litraa konjakkia miehille ja 5 litraa viiniä naisille. Meitä oli yhteensä 14 henkeä, puoleksi kumpiakin, että kyllä sitä tavaraa oli tarpeeksi. Lystit päätettiin pitää sitten tulevana lauantai-iltana, ja kyllä ne olikin lystit.

Siellä Suomen Kannuksella oli ollut tapana alkaa tanssit klo 9 ja tappelu tavalliseen aikaan. Sitä ohjetta noudatimme mekin koko tarkoin.

Kun olimme juoskennelleet kahvia ja pullotavaraa tuonne aamunkoittoa läheile, välillä aina tanssien, olivat basson soittaja ja Kalle tulleet jostakin asiasta eri käsitykseen, joten olivat päättäneet itse tykönänsä selvittää erimielisyyden torvillaan.

Basso nousi kattoa kohden hitaasti vaan varmasti, mutta ennenkuin se ennätti tavottaa Kallen yläpäätä, oli Ess-kornetti tutustellut Basson isännän silmäin ympäryksiä ja nokkavartta useammasti kuin kerran.. Kun sitten vihdoinkin basso tapasi päämaalinsa, kävi se niin varmasti, että sillä ei soitettu pariin päivään ollenkaan. Kallen Ess-'iin tarvittiin kuusi tuumaa uutta kurkkutorvea ennenkuin siitä parani tutustumisen seuraukset. Korjaukset teki basson mies, joka olikin taituri alallaan.

Jos joku kysäsi jälestäpäin torvien vointia kummalta hyvänsä sai aina saman vastauksen: — perkele!

Uusilla torvilla oli soiteltu vuoden verran, kun soittokunta hajosi vähän harvinaisella tavalla.

Oltiin keväässä käsinä, kun keskustelut johti toukok. 1 p. juhlallisen vastaanottamiseen. Asemapäällikkö tahtoi meitä kosken yli kulkevalle rautatiesillalle soittamaan, kun apteekkari esitti hänen asuntonsa katolla olevaa, sitä varten rakennettua aamusoittopaikaksi. Siitä tuli riidan ratkaisemiseksi äänestys soittajien kesken.

Asemapäällikkö sitten esitti kutka lähtevät sillalle soittamaan? Kun ei kukaan muu vastannut, niin minä pabasuisena tokasin etten minä ainakaan lähde ja minun perässäni kieltäytyivät kaikki muutkin sekä aiottiin mennä apteekin katolle miehissä.

— Minä en anna sinulle torveani tiuskasi päällikkö ja kaappasi torven pois.

— Minä soitan vanhalla, vastasin ja lähdin kävelemään. "Niin minäkin soitan", huusivat kaikki ja latoivat torvet asemapäällikön eteen pöydälle, ja niin käveltiin nuottivihot taskussa nuorisoseuran taloudenhoitajalta hakemassa vanhat palvelijat.

Toukok. 1 päivän aamulla klo7 kajahutimme apteekin katolta ensimäiseksi "Jumala ompi linnamme" ja sitten Porilaisten marssin.

Puolisen tuntia soiteltuamme, oli kylän väkeä kokoontunut sitä harvinaisuutta kuuntelemaan suuret joukot, jotka ilmaisivat mielihyvänsä kätten taputuksilla.

Saimme sitten vielä kutsut tulla illallisille soittamaan sysiyhtiön hovimaiseen rakennukseen. Siellä soitin viimeisen kerran Suomessa ollessani — ja viinan voimalla,— sillä seuraavassa kuussa heitin Suomelle hyvästit — ehken ijäksi.

Jussin kaima.

P. S.

En kerro tätä siksi, että ihailen tällaista juoma-musiikki harrastusta, vaan kun se oli niin tavallista siellä Suomessa, että kun soittamaan opetettiin, niin siinä samalla opetettiin juomaankin muka sen tähden, että "huulet paremmin sopivat yhteen". Sillä viinalla pilattiin monta muuta hyvää, ihailtavaa, hauskaa hetkeä juuri siksi, kun ei paremmin ymmärretty. Pidettiin kunniana, kun sai olla juovuksissa.

MITÄ HYÖTYÄ ON TYÖMAA-TAISTELUSTA?

Lännen metsätöissä ovat työläiset koettaneet käydä "työmaataistelua" siinä uskossa, että sillä keinoin saavutetaan kaikkea sitä, mitä me työläiset tarvitsemme. On kehuttu sen tehokkuudesta ja saavutuksista niin tavattomasti. Ne, jotka ovat sanoneet jotain vastaan taikka pitäneet sitä tarpeettomana on heidät aina leimattu kapitalistien kätyreiksi, ja kaikenmoisilla nimityksillä on koetettu lyödä alas totuus. "Industrialistikin" on joka numerossa koettanut kasvattaa senlaista käsitystä, että "työmaataistelu" se auttaa voittoon ja on tärkein ase työnantajaa vastaan.

Tuommoinen käsitys työläisillä, ja etenkin työväen lehdellä on kerrassaan lapsellinen. Eikä ainoastaan lapsellinen, vaan vieläpä turmiollinenkin. Jokainen työläinen joka puolustaa tuommoista taistelutapaa, on ehdottomasti erehtynyt; — erehtynyt sentähden, että häntä on johdettu harhaan.

Nyt jo moni alkaa huomata, ettei silläkeinoin voidakaan työnantajaa pakottaa antamaan mitään parannuksia meille työläisille. He ovat jo huomanneet sen seikan, että ei se auta mitään jos "kuittailee", kun toinen kuitenkin tulee ja tekee työtä samoilla ehdoilla. Ovatpa jo monet tulleet näkemään senkin, että siten menetellen työläinen vain tekee itselleen vahinkoa, kun täytyy maksaa kyydit kämpille j. n. e.

Me sosialistit olemme aina selittäneet, että semmoinen toiminta, joka on yksilötoimintaa, ei ole mistään merkityksestä nykyistä työnantajaa vastaan. Pikkuteollisuuden aikakaudella se oli työläisten taistelukeinona, mutta nykyistä suurteollisuuden harjottajaa vastaan ei se enää vetele. Tänäpäivänä ei yksityinen työnantaja enää voi työläistensä kanssa sopia yksin, kuten ennen, vaan on pakotettu toimimaan toisten liikkeenharjottajien kanssa yhdessä, etenkin kaikissa niissä kysymyksissä, jotka koskevat työläisten vaatimuksia.

Näimmehän viimekesän puutavaratyöläisten vaatimuksista kuinka ne olivat "mahdottomat" niiden työnantajien toteuttaa, joitten työläiset oilvat vaatimassa. Hehän vetosivat juuri siihen seikkaan etteivät he voi antaa kahdeksan tunnin päivää, kun eivät etelän työnantajatkaan ota sitä käytäntöön. Se merkitsee sitä, että he eivät voi tuottaa lyhyellä työajalla niin paljon kuin ne, jotka teettävät pitempää työpäivää. Heille ei tulisi niin paljoa voittoa kuin niille, jotka teettävät pitkiä päiviä.

Näemme siis, että työnantajatkin ovat pakotetut liittymään yhteen suojellaksensa omia etujaan kaikissa suhteissa. Senpätähden meidän työläistenkin on tehtävä samoin. Meidän täytyy saada järjestömme senlaiseksi, että sillä voidaan pysähdyttää koko teollisuusala, eikä vain jonkun paikkakunnan tyot. Ja silloin, kun me olemme sillä tavalla järjestyneet, vasta voimme pakottaa lakoillamme työnantajat antamaan mitä vaadimme.

Sanoin jo ylempänä, että semmoinen luokkataistelu, jota työläiset ovat I. W. W:n kehotuksesta käyneet, on turmiollista. Se on vahingollista monessakin suhteessa. Ensinkin sen kautta tulee aineellista vahinkoa työläiselle. Toiseksi, se kasvattaa yksilöllistä mailmankatsomusta joka on esteenä kehityksen kululle. Meidän täytyy oppia sen verran ennenkuin kykenemme jotain itsellemme vaatimaan, että meidän on järjestönä pakotettava vastustajamme taipumaan. Sillä yksilönä heitä vastaan on turha taistella ja senlainen taistelu johtaa pettymykseen, joka on suurena haittana vastaisissa taisteluissa. Siispä, heittäkää hiiteen moinen turhamainen vouhottelu; sillä ei kuitenkaan mitään voiteta.

Tällä ei tarkoteta, että työläisten tarvitsee olla nöyriä ja alistuvaisia kaikkiin työnantajansa oikkuihin, vaan sitä ettei tuommoisella taistelukeinollakaan mitään saada. — A. P.

RAYMONDIN ILMOTUKS.

J. WALDA
RUOKATAVARAKAUPPA
628—7th Ellis. Phone 103-W.

RAYMONDILAISET Huom.
Älkää unhottako käydä Michaelsonin tupakka- ja pallohuoneessa, kun tarvitsette tupakkaa, makeisia, miesten vaatetavaroita, rihkamaa, suomalaista kirjallisuutta y. m., eli haluatte tilata puoluelehtiä.
A. T. Michaelson,
Puhelin 138-J. 213 W. Ellis St.

KENKIEN KORJAUSLIIKE
Adam Karjala
432 First St., Raymond, Wash.

TILATKAA TOVERI!

KANSANKIRJEITÄ

WASHINGTON

ISSAQUAH

"Outtako kuullunna kummempoa", kun Issaquah'ssakin on ruvettu matkimaan herrastapoja, ja kun ne ovat hyvin oppineet niin saadaan nähdä oikein näyttämöllä, miten se tapahtuu Pitäkää silmänne auki, sillä tuo näytteleminen tapahtuu tässä kuussa ja varmaan tullaan Toverissa ilmottamaan tarkemmin tuonnempana. Tämä kappale tullaan esittämään Suomen nälänhätäisten avustamiseksi, joten jokainen arvaa, että varat, mitä saadaan kokoon, tulevat tositarkotukseen. Pieninkin apu, mitä voimme saada, on heille hyödyksi ja meistä jokainen voi uhrata rovon heidän hyväkseen vaikka emme kyllä voi sanoa koska joudumme itsekin kärsimään "samasta sarvesta".

Se on kummallista., Täällä Issaquah'ssakin on suomalaisia parisen sataa ja ainoastaan 24 on osastossa. Missä ovat toiset.?

Niistä ukkomiesten tansseista joku sana. Olihan siellä mitä piti ollakin: syömisiä ja juomisia yllin kyllin, väkeä paljon ja soitto hyvä. Kutsumattomia sensijaan olivat ne muutamat juopot, joista yksi oli niinkin "rohkea", että tuli kyökin puolelle, muka "neuvomaan" ukkomiehiä. Sieltä iikka läksi, pitkän nokan kanssa, vaikka hänelle ei kyllä ei mitään paha tehty; pyydettiin vain poistumaan ja iikka otti sanasta vaarin.

Sanotaan, että on kuiva valtio, mutta siinä ei ole perää sillä täälläkin kuulun saavan viinaa, vaikka kuinka paljon, kun vain raskii luopua rahastaan. Niin kauan viinaa juoksee kuin sitä keitetäänkin.

Havainnoitsija.

WOODLAND

Huvitoimikunta panee toimeen tanssit t. k. 26 p. illalla, jossa miehiltä peritään 50c, heti kun ovat sisälle tulleet, naiset saavat tulla ilman maksua. Ravintola on joten ei tee pahaa vaikka naisetkin ottavat mukaansa rahapussin. Soitosta voin mainita, että se tulee olemaan parhainta, mitä on saatavissa. Siis, kaikki mukaan, satoi tai paistoi. Siellä pä tavataan. — K. P.

HOQUIAM

Salaperäinen soihtu nähty Hoquiamissa. Lauantaina, tk .k. 12 p., illalla myöhään kulki suuri tulisoihtu halki läntisen "taivaslaen". Paljon ihmisiä Hoquiamissa ja Aberdeenissäkin näki tuon epäilyttävän soihdun, vaan kukaan ei tiennyt eikä voinut sanoa että mikä se oikeastaan oli. Se oli erittäin kirkas ja valoisa sekä kulki liian hitaasti ollakseen ilmalaiva enemmän kuitenkin ilmaantui epäilyksiä sinnepäin että se oli ilmapallo. Valo kulki kirkkaana useamman minuutin ajan suoraan idästä länteen Grays Harborin myllyn yli, ja sitten teki pikku mutkan kulkusuunnassaan, ja minuuttia myöhemmin kääntymisensä jälkeen hävisi salaperäisyyteensä. Taisi olla viimeinen amerikalaisten työläisten vapauden soihdun pala.

Menetti henkensä. Eräs mies, jonnimeä en ollut tilaisuudessa saamaan tietooni, kuoli t. k. 15 päivänä purkaessaan tukkivaunua jokeen. Mies oli lyömässä tikkuja poikki, jotka pitävät kuormaa koolla, jolloin tukit äkkiä sortuivat ja puskivat miehen edellään jokeen. Alettiin heti etsimään, vaan miestä ei löytynyt vaikka jo monta tuntia oli häntä etsitty. Hän työskenteli Grays Harbor Motor Ship yhtiön palveluksessa. Tämä oli jo neljäs teollisuusmurha mainitun yhtiön työmailla sitten viime joulun. Ei se ole ihmekään, että Yhdysvaltain teollisuusaloilla tapaturmaisesti kuolleitten lukumäärä vuosittain merkitään niin suurilla numeroilla, että ne nousevat aivan miljooniin, koska näinkin pienen yhtiön kuin G. H. M. Ship yhtiö on, työssä on näin lyhyellä ajalla mennyt henki jo neljältä työläiseltä. Kyllä, hyvät työläistoverit, olisi paljon korjaamista nykyisessä tuotantojärjestelmässä ja se olisi korjattava sellaiseksi, että noin suuri ja tarpeeton ihmishenkien tuhlaus ei olisi niin jokapäiväistä kuin se nyt on.

Herrat suunnittelevat paperimyllyn rakentamista. Täällä on ollut viime aikoina kova tohina riistämishaluisten kesken rakennuttaa paperitehdas he ovat jo nuuskineet paikankin mihinkä se" niinkuin" tulisi tehtäväksi. Paikka tulisi olemaan jossakin itäpuolella Hoquiam-jokea, vastapäätä Lytle'n sahaa, niille seuduin, missä ennen sijaitsi Panama Eastern Lumber Co:n sahamylly, joka joitakin kuukausia takaperin otti ja paloi poroksi. Erään Thomasin laskelmien mukaan tulisi mylly olemaan noin 1,000,000 dollarin arvoinen ja seisova eli säännöllinen työvoima useampia satoja miehiä. Se pystyisi päivittäin tuottamaan noin 100 tonnia paperimassaa. Ja tuonnempana, laajennettuna, voisi se tuottaa paperimassaa noin 2,000 tonnin vaiheille. Työläisten lukumäärä tulisi silloin olemaan 5,000—6,000. Myllyä aletaan tehdä niin pian kuin saadaan siihen tarvittavat alkutarpeet. Saahan siinäkin taas joku iikka käsivartensa kaupaksi — ja mahdollisesti henkensäkin kuten nykyään on aivan tavallista kaikilla tuotannon aloilla.

Mies kuoli tapaturmaisesti tukkimetsässä. Eräs A. Livingstone niminen tukkityöläinen joutui t. k. 14 p. pyörivän tukin alle Chehalis County yhtiön tukkikämpällä, suuren miesjoukon katsellessa kuinka kauhean suuri metsän jättiläinen hirveällä voimallaan mankeloi Livingstonen aivan hienoksi. Livingstone oli 47 vuoden ikäinen ja työskenteli "bucker"in työssä.

Joutui räjähdyksen uhriksi. William A. Myrich, 16 vuoden ikäinen nuorukainen, loukkaantui t. k. 13 p. jälkeen puolen päivän, kun hän oli pumppaamassa ilmaa "piilin" pyörän kumiin. Siitä syntyi niin voimakas ilmaräjähdys, että se murskasi pojalta oikean käsivarren ja polven sekä vei vasemman silmän kokonaan pois. Hän oli aivan tajuttomassa tilassa, kun hänet vietiin lääkärin apua saamaan. Seuraavana päivänä hän oli jo selvinnyt siksi että voi puhua omaistensa kanssa. — Vesipoika.

Toverittareen halutaan toimittaja

Täten julistetaan toimeensakykenevien toverittarien haettavaksi toimittajan paikka Toverittaressa. Hakijalta vaaditaan kyky käyttää suomen- ja englanninkieltä, tuntea sosialidemokratisen työväenliikkeen periaatteet ja menettelytavat ja osata niiden mukaan toimittaa lehteä.

Hakemukset palkkavaatimuksineen ovat lähetettävät Toverin johtokunnalle ennen helmikuun alkua, 1918, ja toimeen on astuttava heti kutsun saatua.

TOVERIN JOHTOKUNTA,
Box 99, Astoria, Ore.

T:RI C. A. SOLBERG
ASETTAA SILMÄLASIA NUORILLE JA VANHOILLE.
Kaikki työ taataan.
Jos tunnette päänkipua, pyörryttämistä, hermostuneisuutta ja pakotusta lukiessanne, niin te tarvitsette silmälasit.
SILMÄLASEJA $2.50 YLÖS-
T:RI C. A. SOLBERG,
Dreamland-teatterin yläkerrassa.
Aberdeen, Wash.
Konttori T:ri Holstin kanssa.

Suomalaisille hyvin tunnettu
VALOKUVAAJA
H. T. MOTOYOSHI
Valmistaa parhaita valokuvia
2009½ Fillmore st.,
SAN FRANCISCOSSA

Kuluttakaa rahanne
siellä, missä se tulee hyödyttämään työläisiä
Me pidämme täydellistä yleistä sekatavaraa varastossamme — tuoretta ja savustettua lihaa.
WILKESON CO-OPERATIVE ASSOCIATION
(Työläisten kauppa)
WILKESON, WASHINGTON

H. SLIKERMAN
Asianajaja ja Lakimies.
Pacific Bldg. Room 631
SAN FRANCISCO, CAL.

SIISTIÄ KALUSTETTJA HUONEITA
Matti Reiniltä
108 Broadway, Seattle

SEATTLE NOTION CO.
Tehtailijat, asioitsijat ja välittäjät hienoille nahka-rahakukkaroille, rahavoille, miesten voille, teräaseille, juveelitavaroille ja silmälaseille ja -tarpeille.
Telef. Main 5054, Room 5, Pacific Blk., 157 Yesler Way, Seattle, Wash.